Dosarul nr.2-967/2023
2-23106659-26-2-25072023

Hotărîre
în numele Legii

16 noiembrie 2023 oraşulRîşcani

Judecătoria Drochia sediul Rîşcani, în următoarea componenţă:

Preş. şedinţei, judecător: StanislavGrosu
Grefiera: AlionaTiron
Cu participarea:
Avocatului Nicolai Șerbacov

examinînd în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Postolachi Valeriu împotriva lui Copacinschi Vadim cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în urma contravenției.

Constată:

La data de 25 iulie 2023, reclamantul Postolachi Valeriu a depus cerere de chemare în judecată către Copacinschi Vadim cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în urma contravenției.

Înmotivareaacțiunii, reclamantulainvocatcăînfapt pîrîtul la data de 23.11.2022 potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 640487 a fost găsit vinovat și sancționat contravențional cu amendă în mărime de 21 u.c. echivalent a 1050 lei conform art. art. 78 alin. (1), 354 Cod Contravențional, amendă care a fost achitată integral.

Astfel conform procesului-verbal cu privire la contravenție s-au constatat cert asupra vinovăției pîrîtuluiconstatînd asupra următoartelor:

„La data de 19.11.2022 în jurul orelor 16.30 în s. Hăsnăşenii Noi r-n Drochia cet. Copacinschi Vadim în urma unui conflict la agresat fizic pe cet. Postolachi Valeriu ”

Prin urmare din cauza acțiunilor ilegale ale ultimului lui Postolachi Valeriu i-a fost cauzat prejudiciu moral.

Astfel prejudiciul moral cauzat lui Postolachi Valeriu este estimat la suma de 20 000 lei sumă care o consideră absolut întemeiată și echitabilă/proporțională suferințelor, stresului și impactul asupra sa din cauza agresiunilor pîrîtului.

Mai mult ca atît prejudiciul moral pretins îl considerăm întemeiat or reclamantul a avut de suferit foate mult de la pîrît acesta la agresat în loc public în stradă în fața altor consăteni ceea ce i-a creat un impact emoșional destul de puternic, aceste evenimente îi creează situații de frică și nesiguranță.

Potrivit prevederilor art. 1998 Cod Civil - *Temeiul şicondiţiile generale ale răspunderii delictuale(1) Cel care acţioneazăfaţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare*

prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune./.../

Conform art. 2026 Cod Civil - *Luarea în considerare, la determinarea cuantumului despăgubirii, a vinovăţiei persoanei vătămate:*

(1) Prejudiciul cauzat din intenţia persoanei vătămate nu se repară.

(2) Dacă culpa gravă a persoanei vătămate a contribuit la producerea prejudiciului sau la agravarea lui, despăgubirea se reduce potrivit gradului de vinovăţie a persoanei vătămate.

(3) Culpa gravă a persoanei vătămate nu constituie temei de reducere a despăgubirii în cazurile prevăzute la art. 2007 şi nici în cazurile în care prejudiciul a fost cauzat unui minor care nu a împlinit vîrsta de 14 ani sau unei persoane în privința căreia s-a instituit o măsură de ocrotire judiciară.

(4) Este exclusă repararea prejudiciului cauzat fără intenție de către un participant altuia, în decursul săvîrșirii unei fapte ilicite față de un terț, dacă aceasta contravine ordinii publice.

Conform art. 2022 Cod Civil. *Legătura cauzală*

(1) Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

(2) În cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății ori al decesului, nu se va lua în cont predispoziția persoanei vătămate la un anumit tip de vătămare sau la o anumită mărime a vătămării.

(3) În cazul în care prejudiciul ar fi putut fi cauzat de una sau mai multe întîmplări pentru care răspund diferite persoane și s-a stabilit că prejudiciul a fost cauzat de una din acele întîmplări, însă nu s-a stabilit din cauza căreia anume, se prezumă, pînă la proba contrară, că prejudiciul a fost cauzat de către fiecare persoană care răspunde pentru cel puțin una din acele întîmplări.

Conform art. 2033 Cod Civil.*Repararea prejudiciului biologic cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății:*

(1) În cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lîngă repararea prejudiciului patrimonial și celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăși vătămare (prejudiciul biologic).

(2) Vătămarea sănătății cuprinde și vătămarea sănătății mintale doar dacă ea se manifestă printr-o maladie sau o stare care necesită asistență ori un serviciu medical.

Conform art. 2036 Cod Civil. - *Reparaţia prejudiciului moral*

(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţaşi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţiişi în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

(5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Potrivit art. 2037 CCRM - *Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral:*

(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Conform Hotărîrii Plenului CSJ*,, Cu privire la practica aplicării de către instanţelejudecătoreşti a legislaţiei materiale despre încasarea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau altă vătămare a sănătăţii ori prin deces, pct. 27 se menţionează, că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc. Conform art. 2037 Codului civil, mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa judecătorească reieşind din* caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice şi fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate.

Conform prevederilor art. 45 Cod Contravențional - Repararea prejudiciului

(1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

(2) Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.

Potrivit art. 45 alin.(1) Cod Contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

Potrivit art. 45 alin. (2) Cod Comntravențional, soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.

Reieșind din temeiurile de fapt și de drept invocate supra precum și din circumstanțele diferendului apărut între părți avînd în vedere că pîrîtul nicidecum nu binevoiește de a ameliora asupra pagubelor cauzate reclamantului considerăm absolut întemeiat de încasat de la acesta prejudiciul moral pentru Postolachi Valeriu.

Urmare celor expuse, în baza art.art. 6, 7, 38-40, 85, 166, 167 ale C.P.Civ. al R.M., art. art., 796, 1998 – 2039 C.C al R.M și art. 45 Cod Contravențional RM, să se încaseze de la Copacinschi Vadim în beneficiul lui Postolachi Valeriu prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei cauzat în rezultatul comiterii contravenției.

Reclamantul Postolachi Valeriu și reprezentantul acestuia Postovan Grigore fiind înștiințați în mod legal despre data și ora ședinței de judecată, ultimii nu s-au prezentat, dar la data de 16.11.2023 a depus cerere de examinarea a cauzei în lipsa.

Reprezentantul pîrîtului, avocatul Șcerbacov Nicolai în cadrul ședinței de judecată a invocat că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi repsinsă. Deoarece conflictul a fost inițiat de la faptul că Postolachi Valeriu a agresat-o fizic pe soția lui Copacinschi Vadim, iar ultimul a acționat în apărarea soției sale. În urma acestor acțiuni, atîtPostolachi Valeriu cît și Copacinschi Vadim au fost sancționați. Postolachi Valeriu nefiind de acord cu hotărîrea instanței de judecată a contestat-o, care a fost menținută de către Curtea de Apel Bălți. Este cert că între ambele familii sunt relații ostile, la moment în cadrul Judecătoriei Drochia, sediul Central se află în examinare litigiu înaintat de către Copacinschi Marina către Postolachi Valeriu cu privire la încasarea prejudiciului material și moral. Astfel partea pîrîtă nu susține acțiunea înaintată și solicită respingerea ei ca fiind neîntemeiată.

Studiind materialele cauzei, audiind părțile la proces, verificând temeinicia cerințelor reclamantului, cercetând probele anexate și apreciindu-le în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța de judecată ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată înaintată de către Postolachi Valeriu către Copacinschi Vadim cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în urma contravenției, urmează a fi admisă parţia, reieșind din următoarele motive.

Potrivit art.119 alin.(1) CPC, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces. Dacă în procesul de adunare a probelor apar dificultăţi, instanţa poate

contribui, la solicitarea părţilor şi altor prticipanţi la proces, la adunarea şi prezentarea probelor necesare.

În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă RM, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. Instanța de apel menționează că, art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii.

Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu dispozițiile art.15 alin.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.19 alin.(1), (3) și (5) Cod civil, (1) în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel; (3) se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic); (5) repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În virtutea prevederilor art.219 alin.(2) pct.4) CPP, persoanele fizice și juridice cărora li s-a cauzat un prejudiciu prin acțiunile interzise de legea penală, prin acțiune civilă, pot cere despăgubiri prin repararea prejudiciului moral.

După cum atestă materialele cauzei, prin procesul verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05640487 din 23.11.2022, s-a constatat că pîrîtul Copacinschi Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzuze de art. 78 alin. (1), 354 alin. (1) Cod

Contravenţional, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunrată în folosul comunităţii – 21 UC, echivalent 1050 lei, victimă fiind reconoscut reclamantul Postolachi Valeriu.

Din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie, se constată că la 19.11.2022, Copacinschi Vadim în urma unui conflict, la agresat fizic pe cet. Postolachi Valeriu.

La fel din materialele cauzei se consată că potrivit raportului de constatare nr. 2002218P0350 la Postolachi Valeriu se determină vătămări corporale neînsemnate. (f.d. 22, 25)

Reieșind din pretențiile reclamantului, instanţa la caz va reține prevederile art.1998 alin.(1) Cod civil care relevă că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art.2022 alin. (1) Cod civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Conform art.2036 al.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

În conformitate cu art.2037 Cod civil, (1) mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3)

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Prin noțiunea de prejudiciu moral se înțelege suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea şi reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie şi personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

Totodată instanţa relevă că, pentru a admite acțiunea în despăgubirea prejudiciului moral, trebuie întrunite următoarele condiții: - suportarea unui prejudiciu moral; - fapta ilicită recunoscută de lege ca fiind una care atrage despăgubirea prejudiciului, iar obligația de a dovedi faptul cauzării prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe şi în baza căror acțiuni (inacțiuni) i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

Astfel, cu referire la pretenția de încasare a prejudiciului moral, este de menționat că, prejudiciul moral se încasează numai în cazurile prevăzute de lege, în cazurile acțiunilor ilicite îndreptate împotriva persoanei, căreia i s-ar cauza un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Totodată, potrivit Rezoluției Consiliului Europei nr.(75), relativă la repararea prejudiciului în caz de leziuni corporale şi de deces, victima trebuie despăgubită pentru prejudiciul estetic, durerile fizice şi suferințele psihice.

Acestea din urmă includ în ceea ce ține de victimă diferite dereglări şi neplăceri cum ar fi bolile, insomniile, sentimentul de inferioritate, diminuarea plăcerilor vieții cauzate în special de imposibilitate de a se angaja în anumite activități de agrement (Principiul 11).

În atare ordine de idei, instanţa relevă că, în susținerea pretențiilor sale de reparare a prejudiciului moral, Postolachi Valeriu a invocat că a suferit foarte mult, or pîrîtul la agresat în loc public, în faţa altor consăteni, ceea ce i-a creat un impact emoţional destul de puternic, creîndu-I situaţii de frică şi nesiguranţă.

Instanţa reține că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității și raportul direct de cauzalitate între o faptă cu caracter ilicit și un prejudiciu cauzat altei persoane. De altfel, satisfacția echitabilă pentru prejudiciul moral suferit urmează să aibă efect compensatoriu, şi nu trebuie să constituie venituri nejustificate pentru victimele daunelor. În dezvoltarea acestei ipoteze este de menționat că, prin procesul verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05640487 din 23.11.2022, s-a constatat că Copacinschi Vadim a acționat față de Postolachi Valeriu, în mod ilicit, cu vinovăție, astfel, prin acțiunile sale violente cauzându-i ultimei vătămări corporale neînsemnate, din care considerente istanţa conchide că Copacinschi Vadim urmează să recupereze prejudiciul moral cauzat prin acțiunile sale ilicite.

Or, în astfel de situații, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatând în repetate rânduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă (cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009).

Reieșind din cele menționate supra, instanţa constată că Postolachi Valeriu este îndreptățită de a pretinde încasarea prejudiciului moral din contul pârâtului având la bază o faptă ilicită comisă de ultimul, constatată și recunoscută prin procesul verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05640487 din 23.11.2022,, doar că la aprecierea prejudiciului moral se ia în considerație principiul general al echității şi suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare.

La caz instanţa reţine şi prevederile art. 45 Cod contravențional, (1) persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală

măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale. (2) Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.

Astfel, sarcina probării prejudiciului moral este pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces şi exluzându-se pretențiile excesive şi vădit exagerate.

Prin urmare, instanţa de judecată consideră că suma compensării prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei solicitată de Postolachi Valeriu, este una exagerată, reieșind din criteriul echității, care presupune că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie justă, rațională și echitabilă, adică trebuie stabilită în așa mod încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului cauzat, fiind menținut echilibru între daunele efectiv cauzate și suma acordată.

Ca urmare, în funcție de cele constatate şi reieșind din specificul acțiunii, instanţa conchide că la caz, suma de 1 000 lei poate fi considerată drept o compensație echitabilă şi suficientă pentru prejudiciul suferit, având în vedere principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres şi frustrare cauzate reclamantului.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de judecată menționează reține la speța în cauză aplicabilitatea următoarelor norme:

Conform art.94 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) Valoarea acţiunii se determină: a) din suma cerută – în acţiunile pentru plata unei sume; iar potrivit art. 98 alin. (1) CPC al RM, Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Potrivit prevederilor Legii taxei de stat Nr. 1216 din 03-12-1992 art. 3 alin.(1) lit.a) pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil: taxa de stat constituie 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

Ținînd cont de faptul că reclamantul Postoloachi Valeriu în prezenta acțiune în virtutea prevederilor art. 85 Cod de procedură civilă este scutit de la plata taxei de stat, instanța consideră necesar de a dispune încasarea de la pîrîtul Copacinschi Vadim a taxei de stat în contul statului în sumă de 150 lei.

În conformitate cu aart.236-241 CPC RM instanţa de judecată, -

Hotărăşte:

Acţiunea înaintată de către Postolachi Valeriu cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în urma contravenției, se admite parțial.

Se încasează de la Copacinschi Vadim, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în s. ***** în beneficiul lui Postolachi Valeriu, a.n. *****, c/p*****, domiciliat în s. ***** – prejudiciul moral cauzat prin contravenție în mărime de 1 000, 00 (una mie, 00) lei.

Se încasează de la Copacinschi Vadim, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în s. ***** taxa de stat în sumă de 150, 00 (una sută cincizeci, 00) lei.

În rest pretențiile reclamantului se resping ca fiind neîntemeiate.

Se explică participanţilor la proces, că sunt în drept de a solicita întocmirea hotărîrii integrale în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii.

Hotărârea poate fi contestată cu apel în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii la Curtea de Apel Bălţi, prin intermediul judecătoriei Drochia sediul Rîşcani.

Președintele ședinței,
Judecător: **Stanislav Grosu**